

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

HUỆ MẠNG KIM CANG Chương 14

Huệ mạng kim cang là gì! Danh từ này chỉ có nhà Phật mới thấu triệt được. Tại sao, phải gọi là huệ, mạng, kim và cang. Nó có mực thước hẳn hoi, chứ tự nhiên mà nói không giải thích rõ ràng thì người ta sẽ hiểu lầm, mượn danh từ Phật mà nói cho oai, chứ không hiểu cái gì hết.

Bởi vì, học Phật pháp thì dùng danh từ Phật cho dễ hiểu, lâu dần rồi cũng sẽ quen. Ai nấy học Phật pháp mà nghe nói huệ, mạng, kim, cang hoài mà không biết ra sao. Có nghe mà không thấu, có người biết mà không rõ, nên nói ra một chập, rồi bán tín, bán nghi. Thế nên danh từ Phật nó cao siêu như thế đó. Muốn thấu triệt danh từ Phật, phải học Phật pháp và chứng ngộ, mới hiểu danh từ Phật.

Chứ Phật nói là không có liền như ở trần gian, như là vừa nói vừa bày ra. Phật nói phải hành thì mới thấy, mới chứng. Chứng trong cái thành tâm, trì chí thì mới tới cửa Phật và hiểu Phật là gì.

Hành là hành như thế nào?

Tại sao tôi cũng hành như các nhà hiền giả mà sao tôi không thành, tôi hành mấy chục năm rồi sao không thấy gì hết. Tôi cũng tụng kinh cúng lạy, cầu xin đủ thứ mà sao không thấy Phật.

Thế nên, mới biết cũng là một pháp Phật mà người này hành theo kiểu này, người kia hành theo kiểu nọ. Rồi ông nào, cũng cho cái kiểu hành của mình là đúng với Phật pháp. Nên nói về Phật pháp thì chẳng có ai nghe. Bởi vì, đọc trong kinh, trong sách nói ra, mà không hiểu kinh.

Kinh nói, chứ mình đâu có nói, là nói theo trong kinh mà thôi. Nói như vậy thì đâu có kinh nghiệm của chính mình, mình chỉ đọc đi và nói lại cho người khác nghe. Người nào không có đọc kinh sách, nghe các Thầy kể qua thì họ thấy rất hay. Chứ còn người nào họ có đọc thì họ đâu có thấy hay cái gì. Toàn là lậ lậ. Nên có tu, có hành thiết mà nói chẳng có ra hồn.

Hành là hành làm sao?

Hành theo Phật là mình hành theo những đức tính của Phật dạy trong kinh và làm theo đó.

Từ đó, rồi mình mới chứng ngộ trong thực hành và phát ra lời Phật.

Phát ra lời Phật là phát huệ. Huệ là cái biết trong tự nhiên và hồn nhiên, mà mình ép buộc nó biết thì không được.

Chứ không phải hành là mình cứ đọc kinh ra và nói ra cái hay của Đức Chúa, của Đức Phật cho người khác họ nghe. Mà cái hay của mình, cái kinh nghiệm của mình tìm ở nơi Đức Chúa, nơi Đức Phật lại không. Hành như vậy mà hành chi cho nó mệt.

Có hành thì mới phát huệ, phát huệ là phát trí sáng. Trí sáng rồi thì mới lo cho cái Mạng mình.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Cái mạng là cái thân rất quý giá 1500 kiếp, từ con thú đi lên. Tới đây có Huệ rồi, mới hiểu và biểu cái thân mình phải trau dồi siêng năng cần mẫn, quyết chí không sờn lòng trước phong ba bão tố, để vượt qua mọi chông gai thử thách.

Có chông gai thử thách mới là người tu. Dù có gian nguy đến cỡ nào, có nguy hiểm đến tánh mạng thì cũng không sờn. Thì cũng phải hy sinh cái mạng cho tới cùng để tìm ra hướng đi rõ rệt là giải thoát, mới là người tu.

Chứ tu mà im ru, không có gì thử thách thì làm sao mà đạt, làm sao mà tu và làm sao có kinh nghiệm để nói lại cho người khác cùng tu, cùng hành.

Lật lại lịch sử, những người cầu đạo đã thành công cũng phải trải qua những con đường chông gai nguy hiểm này.

Nếu tạo hóa không chuyển tâm thức những người quyết chí này thì làm sao họ lãnh hội được những tư tưởng cao siêu mà cứu độ quần sanh. **Họ phải ở những trường hợp thập tử nhất sanh**, trải qua biết bao nhiêu là sóng gió tình đời. Để tôi luyện cái ý chí bất khuất kiên cường dũng cảm. Và đem cái Mạng đó dẫn đường cho hậu thế noi theo.

Một người mà trước khi được Thượng Đế giao nhiệm vụ. Hầu như ai cũng phải qua cái trường hợp phi thường này. Bởi vì, những người con mà do Ngài sắp xếp thì luôn lúc nào cũng dũng mãnh và phi thường. Coi cái Mạng mình không ra gì, hy sinh đến tột cùng để tìm ra con đường chân lý. Giúp đỡ quần sanh.

Còn Kim là sao?

Kim là vàng là hào quang sáng chói là khí điện bên trong cơ tạng ngay buồng phổi, hợp với bộ đầu, phát sáng hào quang ra bên ngoài. Gọi là hào quang, thanh khí điện.

Một người mà có ánh sáng hào quang thanh khí điện. Bắt buộc phải trải qua những cảnh u tối nhất của trần đời.

Nếu mà không ở trong cảnh khổ sở trầm luân đó, thì làm sao mà nếm, mà thấu triệt được những gì, gọi là chua cay chát đắng mặn nồng của thế nhân. Có ở trong cái cảnh u tối cùng cực đó, thì nó mới nung đúc cái tánh kiên trì và nhẫn nhục và phải cố gắng hết sức mình để vượt qua sự khổ nhục trầm luân đó.

Nếu mà không có cái cảnh bi quan đó thì làm sao có Thánh Nhân, Phật xuất hiện. Xã hội nào, thời đại nào cũng có Thánh Nhân, Phật xuất hiện trong cơ cùng khổ sở. Để chi, để nói lên cái tiếng nói thanh khí mà mọi người đều mong muốn. Để đem ra cái ánh sáng cái hào quang cho nhân loại khao khát.

Một người mà có ánh sáng hào quang đều phải chịu thử thách và được sự tôi luyện của Thượng Đế. Thượng Đế và nhân loại cần những tấm lòng vàng, bất chấp mọi chông gai, cùng đi với Ngài và hướng tâm về Ngài.

Còn Cang là gì?

Cang là lòng cương quyết dũng mãnh gan dạ không tri chí thối bộ. Nó cũng là luồng điện ngũ tạng bên trong, nằm ngay lá gan. Nó cũng tiết ra những luồng thanh khí

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

điển và cũng là hào quang sáng chói phát ra ngoài. Người mà luyện được Kim Cang là người rất khổ sở và dũng mãnh. Bất kể ngày và đêm gian lao cực khổ.

Vì đạo nghĩa mà hy sinh.

Muốn chứng nghiệm qua bài học này thì Thượng Đế đã an bài và tôi luyện cho họ qua hành động là " Đại Khổ Nạn ". Bao nhiêu cảnh ngộ cùng cực phải gánh, phải hy sinh, không từ khước bất cứ chuyện gì. Mà họ chấp nhận được cái đại khổ nạn này thì hóa ra đây mới chính thật là niềm vui hạnh phúc mà họ đã đi tìm.

Người mà cầu đạo đạt được Huệ Mạng Kim Cang là người đại khổ nạn. Có thắm nhuần đại khổ nạn, mới bước vào cửa Phật tử bi mà giúp đỡ chúng sanh.

HUỆ MẠNG KIM CANG. 1

*Thân ta tượng đá vô ngần
Tháng năm phơi trải vãi dầy nắng sương
Nắng sương mưa gió không sờn
Phong ba dấy động cõi lòng hiên ngang*

*Hiên ngang đứng giữa cõi Trời
Mặc cho sét đánh tan hoang xác phàm
Xác thân xuất quỷ nhập thần
Âm ba dấy động tung vào càn khôn*

*Cõi thiên thiên lý siêu hình
Dư âm lắng đọng ngoài từng không gian
Thân ta tượng đá hoàn đồng
Trải bao nhiêu kiếp kiên cường xác thân*

*Xông pha sanh tử bao màn
Càn khôn tôi luyện chuyển thành kim cang
Kim cang trong sắc trong ngần
Nhờ lò luyện lửa điển Trời đốt cho*

*Đốt cho cháy đỏ như kim
Không còn một hạt bụi trần dính vô
Sắc thân trong sáng chói ngời
Mới hay mới biết điển Trời đúc nên*

*Kính bái
Lê Thành Lợi*

HUỆ MẠNG KIM CANG. 2

*Huệ tâm bừng sáng chơn lòng
Từ bi gánh vác khai vòng lý chơn
Chân không minh cảm đạo tràng
Phát quy Phật pháp chan hòa tình thương*

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

*Mạng mình thiên tạo chuyển giao
Dạy cho Phật pháp dạy cho tình Trời
Tình Trời điều luyện đức cho
Pháp thân tỏa sáng hào quang của Trời*

*Kim vàng sắc sáng Phật ban
Phát quang trí tuệ Di Đà chiếu ban
Cho thành chánh quả quy nguyên
Về nơi thanh tịnh về nơi Niết Bàn*

*Cang cường một đấng từ bi
Từ bi tận độ từ bi đến cùng
Cùng chung thế giới Đại La
An ban tế thế lập đời Thượng Ngươn*

*Kính bái
Lê Thành Lợi*